

Don Quijote en las bodas de Camacho

L'Òpera de tres rals

companyia d'òpera de cambra

ÍNDEX

PROGRAMA
REPARTIMENT
FITXA TÈCNICA
COMENTARIS
SINOPSI
DIRECCIÓ MUSICAL
DIRECCIÓ ESCÈNICA
ESCENOGRAFIA I VESTUARI
COR

Don Quijote en las bodas de Camacho

de **Georg Philipp TELEMANN** (1681-1767)

llibret de **Daniel Schiebeler**

(versió en castellà, sobre el text de Miguel de Cervantes, de **Marc Donat i Montse Pont**)

<i>Don Quijote</i>	baríton	Toni Marsol
<i>Sancho Panza</i>	baix	Josep Ferrer
<i>Grisostomo</i>	soprano	Rosa Tamarit
<i>Pedrillo</i>	soprano	Núria Mas
<i>Basilio</i>	tenor	Albert Castells
<i>Quiteria</i>	soprano	Carlota Miró
<i>Camacho</i>	contralt	Neus Garravé

Cor de pastors,

Cor dels amics de Basilio,

Cor dels amics de Camacho

Coral Ginesta de Cervera

Grup instrumental de 14 músics (corda, trompetes i continu)

escenografia i vestuari

Alba Cuñé

direcció escènica

Pep Oriol

adaptació i direcció musical

Xavier Puig

Espectacle disponible a partir de **setembre de 2002**

Informació: Tel. 609327223-973532011 (Sr. David Garravé)

Toni Marsol, baríton

Inicia la seva carrera al Conservatori de Cervera per acabar-la a Barcelona obtenint el Premi d'Honor en el Conservatori Superior de Música del Liceu. El seu repertori abarca diversitat d'èpoques, gèneres i autors, entre els que cal destacar: Monteverdi, Bach (Magnificat,...), Schumann, Schubert, Mozart (interpretant el rol principal de les seves Òperes, Misses, etc.), Rossini, Bizet, etc., fins arribar a compositors actuals com A. Guinovart, J. A. Amargós o C. Santos, de qui ha estrenat i gravat diverses obres. Ha estat membre del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Col.labora habitualment amb agrupacions com la Capella de Sta. Maria del Mar o la Capella Reial de Catalunya que dirigeix Jordi Savall.

Josep Ferrer, baix

Va cursar estudis de cant al Conservatori del Liceu de Barcelona amb Carmen Bustamante. Ha actuat als Festivals de Cadaqués, Peralada, Música Religiosa de Cuenca, Granada, Galícia, Festival de Otoño de Madrid, Teatre de la Zarzuela, Festival d'Òpera de Butxaca, etc...i al Liceu de Barcelona amb *Le nozze di Figaro* de Mozart i *Don Quijote en Barcelona* de Turina-Fura dels Baus (cantant el rol de Sancho Panza). El seu repertori inclou obres de repertori (Carmen, La Bohème, Don Giovanni, Il Barbiere di Siviglia, La Flauta Màgica, etc...) i òperes de cambra de Paisiello, Cimarosa, treballant sota les ordres de directors com C.Bieito, C.Santos, Lindsay Kemp, J.Ll.Bozzo, G. Nosseda, Josep Pons, E.Martínez Izquierdo, etc.

Rosa Tamarit, soprano

Estudia cant al Conservatori del Liceu amb Carmen Bustamante. Obté el premi d'Honor de Grau Superior i una beca de la Fundació Pedro y Pons per a completar estudis en *Schola Cantorum Basiliensis* (Basilea, Suïssa) amb René Jacobs i Richard Levitt. Ingressa a la *Opernclasse* de Carlos Harmuch i estudia direcció de cors amb Hans-Martin Linde. En el camp de l'òpera ha treballat amb Josep Pons, Ernest Martínez, Salvador Brotons i Manuel Valdivieso. Ha actuat també amb Josep Casas, René Jacobs, Alessandro di Marcchi dins el camp de l'oratori. Ha actuat a Catalunya, Espanya i arreu d'Europa. Forma part dels grups *Diatessaron* i *Transemble*. Exerceix la docència en la Universitat de Lleida. De les actuacions més recents, destacar la Dafne dins *l'Euridice* de Peri al Foyer del Liceu i l'espectacle *Youkali. Entre dues guerres*.

Núria Mas, soprano

Inicia estudis de cant amb Albert Folch, continua amb Montserrat Pueyo, Maria Mateu i Ian Baar; actualment és alumna de Enedina Lloris. Treballa en l'aprofundiment del lied amb Assumpta Mateu i Francisco Poyato. Realitza diversos cursos de cant i d'interpretació amb figures com Miguel Zanetti, Kim Amps, Marimí del Pozo, Mati Pinkas...Finalitza el grau professional de cant el juny de l'any 1999 amb la màxima qualificació al Conservatori Superior del Liceu. Ha actuat de solista en el "Gloria" de Vivaldi, el "Magnificat" de Bach, el poema simfònic-coral "Nadal" i la Missa en el 5è to de Cererols l'any 1999 a l'Auditori. Actualment amplia estudis musicals a l'ESMUC i exerceix la docència en el Conservatori de Cervera.

Albert Castells, tenor

Nascut a Barcelona, cursà estudis musicals a les escoles "Ginesta" i "La Guineu", i al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona. Ha estudiat cant amb Judit Borràs, Xavier Comorera i Montserrat Figueras. Ha estat membre del Cor Ariadna de l'Agrupació Cor Madrigal i actualment ho és del Cor Madrigal de Barcelona. Ha estat membre del cor pilot de nombrosos cursos de direcció coral i orquestral, a Mallorca i Pontarlier (França) i actualment ho és del Cor Pilot de l'ESMUC. Com ha solista ha intervingut a la Missa en Do M de F. Schubert , i debutà en l'òpera amb el rol d'Estanislau en l'estrena i enregistrament d' *Abans del Silenci*, òpera coral de S. Brotons amb l'Orquestra Simfònica del Vallès i sota la direcció de Salvador Brotons.

Carlota Miró, soprano

Acabat el grau elemental de piano ingressa en els cors de l'agrupació coral de Cervera on comença a rebre classes de cant de la professora Núria Canals, més tard estudia amb el professor Josep Ferrer el grau elemental de cant i posteriorment amb la catedràtica Carmen Bustamante i el pianista repertorista Manel Cabero cursa el grau mig i actualment el superior de cant en el conservatori superior de música del Liceu. Ha intervingut en l'òpera "Chi dell' altrui si veste presto si spoglia" de Cimarosa a la universitat de Barcelona. Actua habitualment de solista amb la Coral Ginesta de Cervera i el Cor Kodály.

Neus Garravé, *contralt*

Inicia els estudis de piano i viola al Conservatori de Cervera. Posteriorment, amplia els estudis de viola a Barcelona amb P. Cortese. Ha format part de la J.O.N.C i actualment és membre de l'Orquestra de Cambra de Cervera i de l'O.S.J.C. de les Terres de Lleida. Paral·lelament inicia els estudis de cant amb Josep Ferrer. Ha treballat en cors professionals com Ars Vocalis i el Cor Madrigal amb l'òpera Katia Kobanova al Liceu. Ha actuat com a solista en diverses formacions de l'àmbit català, en les quals destaquen el cor Voxalba de Barcelona i la coral Ginesta de Cervera.

ESCENARI (dimensions mínimes)

Amplada boca	8 metres
Alçada boca	6 metres
Fons escenari	10 metres

MATERIAL COMPLEMENTARI

Càmera negra
Aigua pels tècnics, solistes, cor i músics

IL·LUMINACIÓ

Potència	30 Kw
----------	-------

PERSONAL

4 persones per a descarregar i carregar material d'escena

D'entre la seva extensa producció, Georg Philipp Telemann cultivà també el gènere d'escena, tant en òperes de llarga durada com en comèdies i drames d'un acte, sota el nom d'*intermezzos* o *serenades*, com en el cas del *Don Quichotte*. La seva aportació a l'òpera germànica ha estat encara poc valorada, per bé que hi dedicà molts títols plens de la seva mestria compositiva i teatral, i d'un caràcter essencialment còmic que forjaria el *singspiel* alemany dels grans clàssics.

Daniel Schiebeler (1741-71), un jove poeta hamburguès, escrigué un llibret basat en l'episodi del *Don Quijote* de Miguel de Cervantes (1547-1616) sobre el casament de Camacho, i l'hi proposà a Telemann per a una òpera sota el títol de *Basilio und Quiteria*. Telemann acceptà entusiasmat però introduí nombrosos canvis al text, començant pel títol. Fou musicat durant la tardor de 1761 sota el nom de *Don Quichotte auf der Hochzeit des Comacho*, serenata estrenada a la sala de concerts *Dreybahn* d'Hamburg. Desconeixem si fou o no representada, però en qualsevol cas, Telemann la descriuria com a "poema cantat per al teatre". Destaca de l'obra el caràcter còmic de la (aparent) incompatible parella protagonista, especialment pel mundà Sancho Panza contra les dèries del seu senyor, així com l'aire popular del cor de pastors, sense oblidar la bella ària de Grisostomo: un profund cant trist recordant el dolor de Basilio.

Posteriorment, altres compositors posarien música a aquest mateix episodi del Quijote, com en el cas de l'opus 10 de Felix Mendelssohn: l'òpera còmica *El casament de Camacho*.

Fent camí, Don Quijote i Sancho Panza discuteixen sobre els valors del veritable heroi, tot recordant velles històries de molins i gegants... Don Quijote acusa el seu servent de covard, mentre que Sancho Panza –diu- renunciaria a la immortalitat a canvi d'un millor present. En aquell moment s'apropa un grup de pastors fent festa, i Don Quijote ja hi veu una nova aventura. Pedrillo i Grisostomo, dos joves pastors, els anuncien que es tracta del casament de Camacho "el ric" i Quiteria "la bella". "No pas tant com Dulcinea del Toboso" replica Don Quijote disposat a batre's amb qui gosi contradir-lo. Sorpresos, insten els estrangers a presentar-se: "el Hidalgo Caballero Don Quijote de la Mancha" amb el seu fidel cavall Rocinante; Sancho Panza i el seu ruc Gris a qui diu que s'estima molt més que a la seva esposa.

Llavors Grisostomo recorda que mentre tots festegen contents el casament, hi ha algú que plora i pateix sense dormir per aquest enllaç: és Basilio, qui des de nen ha estimat Quiteria, que ara es casa amb Camacho per les seves riqueses. Però ara s'apropa la núvia i tot el poble li canta cançons de benvinguda. Sancho Panza investiga la cuina on es prepara allò que més el commou de la festa on els amables pastors els han convidat. Comença la celebració amb l'entrada dels nuvis. La núvia plora, però Grisostomo aclareix als hostes que així ho fan totes les noies joves abans de casar-se. Sancho Panza no recorda pas plorar la seva dona, al casament...

De sobte arriba Basilio, mig moribund i portat pels seus amics. Després d'unes amargues paraules per Quiteria, assegura que es traurà la vida amb una daga per acabar amb aquest patiment. Demana, però, una última voluntat: vol la mà de Quiteria, i que li declari l'amor que sempre ha sentit per ell; llavors ell morirà en pau i ella podrà seguir el casament previst. Primer Camacho refusa la proposta, però tots els presents el forcen a acceptar-ho. Quiteria, emocionada, així ho fa i el capellà els beneeix quan, de sobte, Basilio es refà i admet l'engany. Camacho, furios, clama venjança, però Don Quijote, que intervé desoïnt el consell del seu servent, judica que el Cel ja ha unit a Basilio amb Quiteria.

Després de certa resistència, Camacho cedeix al pronunciament de Don Quijote, i desapareix amb els seus seguidors. Sancho Panza gaudeix finalment del bon àpat de casament i tots s'uneixen en el cor final de celebració.

Xavier Puig i Ortiz

Comença els estudis musicals al Conservatori Municipal de Cervera, per ampliar-los posteriorment al Conservatori Professional de Badalona on obté el Títol Superior d'harmonia, contrapunt, composició i instrumentació, sota el mestratge de M.A.Hurtado, M.Roger, B.Casablanca i J.Soler.

Paral·lelament s'inicia en la direcció coral als Cursos Internacionals de Direcció Coral organitzats per l'Orfeó Lleidatà, on estudia amb els mestres Lluís Vila, Jordi Casas, Josep Prats, Johan Duijck i Laszlo Heltay (1990-94). Rep també la lliçó magistral del professor Eric Ericson, organitzada per la Fundació la Caixa (1994), i s'introdueix en la direcció orquestral amb el mestre Salvador Mas al Conservatori Superior de Barcelona (1994-95). Continua la seva formació com a director als Cursos Europeus de Direcció Coral impartits pel professor Pierre Cao als Conservatoris de Cervera (1996), Terrassa (1997-98) i del Liceu de Barcelona (1998), i a l'*Academie International de Pontarlier* (França) (1997-98). El 1999 és admès a la *Universität für Musik und Darstellende Kunst* de Viena (Àustria) on cursa els estudis de *Musikleitung* (direcció musical) en l'especialitat de direcció d'orquestra, sota el mestratge de Leopold Hager, Yuji Yuassa, Günther Theuring i Howard Arman entre altres. El gener de 2001 obté el *Erste Diplom* d'aquest reconegut centre.

Ha dirigit el cor juvenil de veus blanques Kodály de Cervera (1990-94), el Cor de Veus Blanques de l'escola L'ARC de Barcelona (1995), la Coral Ginesta de Cervera (des de 1994), el Cor Ariadna de l'Agrupació Cor Madrigal de Barcelona (1995-99), el Cor Voxalba de Barcelona (1998-99), i l'Orquestra Juvenil del Conservatori de Cervera (1997-99). Ha col·laborat com a director convidat amb diversos grups com el Cor Lieder Càmera de Sabadell, la Coral Verge del Camí de Cambrils, l'Orquestra de Cambra de Cervera o l'ensemble "Kaleidoscop der Nationen" de Viena. Ha enregistrat amb el Secretariat de Corals Infantils de Catalunya, amb la Coral Ginesta i amb l'ensemble "Kaleidoscop der Nationen" per segells com Catalunya Música, La mà de Guido o Universität für Musik-Wien. Desde març de 2002 és director assistent de la JONDE (Joven Orquesta Nacional de Espana).

Josep Mª Oriol i Canamasas

Llicenciat l'any 1983 en Ciències de la Informació per l'UAB i diplomad, el mateix any, en Disseny gràfic i fotografia a l'Escola Elisava del C.I.C. de Barcelona. En el mateix centre cursa Escenografia per cinema, teatre i televisió (1989). Dos anys més tard finalitza el Mestratge en Realització i Producció de vídeo i televisió per la UPC/TV3 a Barcelona.

Entre 1972 i 1982 ha format part de l'equip tècnic del teatre de La Passió de Cervera. Ha estat director artístic i guionista de l'espectacle de l'Aquelarre de Cervera durant el període 1997-1999. Ha escrit i dirigit l'obra *Univèrsio* (1998) per als actes de celebració del 25è aniversari de la UNED. Actualment és director d'escena del grup de teatre Brot Escènic i col·laborador habitual, com a director artístic, del grup La Cremallera.

En l'àmbit docent, ha impartit diversos cursos i tallers de direcció i interpretació. Durant el curs 2000/2001 ha estat professor de llenguatges de la imatge, producció i pràctiques de captació i post-producció de vídeo a l'IES La Caparrella (Lleida).

Ha escrit diversos guions dramàtics per teatre i televisió, entre els quals destaquen: *Othel* (curtmetratge), *Fustes* (TV), *La Tribu Urbana* (TV), *Univèrsio* (teatre), *La Capsa de Pandora* (teatre), *Verdugos* (TV), *La República de Gog* (teatre).

En l'àmbit de la producció audiovisual, entre els anys 1983 i 1995 ha treballat com a cap de producció i realitzador en les empreses TRAM SA, CAN BRUIXA Produccions Audiovisuales S.A. i VIRTUAL ESTUDIS. Aquest bagatge l'ha dut a reeixir en projectes per La Vanguardia, Planeta de Agostini, Bayer, Generalitat de Catalunya, TV3, Canal +, Font Vella, Artiach...entre molts d'altres. Actualment és Cap de Realització de Lleida Televisió.

Alba Cuñé i Solé

L'any 1989 es llicencia en belles arts per la facultat Sant Jordi de Barcelona (UB), i el 1993 en escenografia per l'Institut del Teatre (UAB). En el mateix centre va cursar el postgrau de *Teoria i Crítica Teatral*, l'any 1994. Ha exposat en diversos espais i mostres d'art com la *Mostra d'arts plàstiques* de Lleida, *La sedeta*, *Bogart o American Prints* a Barcelona, *l'Espai Guinovard* d'Agramunt, o *Artdakí* de Cervera, a més de l'escultura al carrer *Paret trencada* de Valle de Hecho.

Ha realitzat escenografies per companyies com *Teatre a la deriva*, *Dolchevita*, *Uned*, *La trup o Brot Escènic* per a obres com *Cabaret de Jerme Savary*, *Rodeo* de Lluïsa Cunillé, *Desgel* dansa-teatre, o *La república de Gog*. També ha participat en la decoració i ambientació de diferents festes populars com l'*Aquelarre* i el *Carnestoltes* de Cervera o *el Mercat Romà* de Guissona, essent autora de figures emblemàtiques com el Mascle Cabró o els nous Gegants de Cervera, a més de col·laborar en nombrosos muntatges expositius a Cervera, Barcelona, Navarra i Sòria.

Ha estat membre de l'associació *experimentem amb l'ART* de Barcelona, membre fundadora de la companyia *OOFF-teatre* i de *Artdakí* (associació d'artistes de la Segarra), i actualment és professora del projecte *TAI* (taller artístic interdisciplinar) i del taller d'Òpera de l'Escola d'Art, del Conservatori de música i l'Institut del Teatre de Terrassa.

Coral Ginesta

La coral Ginesta es va fundar el 1977 i actualment, està formada per una quarantena de cantaires. Realitza nombrosos concerts a Cervera (dels quals destaquen els de Setmana Santa), a la comarca de La Segarra i a d'altres punts de Catalunya i l'estat espanyol.

Va ser seleccionada per participar al Palau de la Música Catalana en la III Mostra de Cant Coral Infantil i Juvenil organitzada per la Generalitat de Catalunya l'any 1988. També ha participat en intercanvis amb el Cor Madrigal de Benifaió de València el 1990, amb la coral Canzonetta de Polònia el 1992 i amb la coral eslovena Z.L.P. Loka l'any 1998, llocs aquests on ha realitzat concerts a més d'altres, com Romania l'any 1991 o París i Chartres l'any 1995.

De l'ampli repertori del cor, que abasta tots els estils, cal esmentar les interpretacions dels *Motets de Tenebra* de T. L. de Victoria, el *Glòria* de A. Vivaldi, el *Lamento d'Arianna* de C. Monteverdi, la *Missa en F* de W. A. Mozart, el motet *Christe, du Lamm Gottes* i l'himne *Hör mein Bitten* de F. Mendelssohn, i el *Stabat Mater* op. 138 de J.G. Rheinberger.

El 1997 la coral va dur a terme l'enregistrament del disc compacte *Cançons populars de La Segarra* amb un recull inèdit harmonitzat per J. L. Guzman i Antich que fou interpretat, a més de Cervera, al Palau de la Generalitat i a l'Auditori Municipal Enric Granados de Lleida. El desembre de 1998, la coral, va rebre el segon premi en el concurs de corals organitzat pel Consell Regulador del Torró de Xixona (Alacant). Durant l'any 2002 ha interpretat el *Requiem de Mozart* conjuntament amb l'Orfeó Manresà, la Coral Regina de Manlleu i l'Orquestra de Cambra de Cervera.

Ha treballat amb diversos directors com P. Prats, L. Vilamajó o M. Valdivieso. De l'any 1999 al 2001, compartiren tasques de direcció Montserrat Roset i Aleix Oliveras. De l'any 1994 al 1999 ha estat dirigida per Xavier Puig, ex-cantaire de la coral, qui ha reprès la direcció aquesta temporada després de finalitzar els seus estudis a Viena.